SFS 1996:784
Utkom från trycket
den 2 juli 1996

Lag om ändring i lagen (1994:451) om försöksverksamhet med intensivövervakning med elektronisk kontroll;

utfärdad den 19 juni 1996.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (1994:451) om försöksverksamhet med intensivövervakning med elektronisk kontroll

dels att 1, 2, 4, 5, 12, 14, 16, 17 och 19 §§ samt punkt 1 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 18 a §, av följande lydelse.

[1] Prop. 1995/96:156, bet. 1995/96:JuU21, rskr. 1995/96:249.

1 § Denna lag är tillämplig vid verkställighet av dom på fängelse, dock inte fängelse som ådömts enligt 28 kap. 3 § brottsbalken, om den dömde skall undergå fängelse i högst tre månader.

2 § I fall som avses i 1 § får, på ansökan av den dömde, beslutas att fängelsestraffet skall verkställas utanför anstalt. En ansökan får inte bifallas om den dömde är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt av någon annan anledning än för verkställighet av det straff som ansökan avser eller om särskilda skäl annars talar mot verkställighet utanför anstalt.

Beträffande verkställigheten utanför anstalt skall, i stället för bestämmelserna i 26 kap. 5 § brottsbalken och lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt, gälla vad som föreskrivs i denna lag. Äger villkorlig frigivning rum, skall denna lag inte tilllämpas på den fortsatta verkställigheten av fängelsestraffet. Vad som gäller för intagna enligt 26 kap. 7 § brottsbalken gäller också för dem som undergår verkställighet utanför anstalt.

Verkställigheten utanför anstalt bedrivs under ledning av den frivårdsmyndighet inom vars verksamhetsområde den dömde har sin bostad.

4 § Den dömde skall under verkställigheten utanför anstalt iaktta skötsamhet, efter förmåga söka försörja sig samt i övrigt rätta sig efter vad som åligger honom enligt denna lag och enligt föreskrift som meddelats med stöd av lagen. Han skall avhålla sig från alkohol och andra beroendeframkallande medel samt sådana medel som avses i 1 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel.

Den dömde är, om inte annat föranleds av medicinska eller liknande skäl, skyldig att under verkställigheten på anmaning lämna blod-, urin- eller utandningsprov för kontroll av att han inte är påverkad av sådana medel som avses i första stycket andra meningen. Elektroniska hjälpmedel får användas för att kontrollera att den dömde avhåller sig från alkohol.

5 § Den dömde skall betala en avgift, om det är motiverat med hänsyn till hans möjligheter att erhålla inkomst under verkställigheten utanför anstalt.

Avgiften uppgår till femtio kronor per dag som verkställigheten skall pågå, dock högst 3 000 kronor. Avgiften skall betalas i förskott och tillföras brottsofferfonden.

12 § Bestämmelser om hur en dom skall befordras till verkställighet och hur tid för sådan verkställighet skall beräknas finns i lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. Bestämmelserna i 10 § andra-femte styckena och 12 § i den lagen om förpassning till kriminalvårdsanstalt m.m. och om uppskov med verkställighet skall dock inte gälla i fråga om verkställighet utanför anstalt enligt denna lag.

Vid tillämpning av 10 § första stycket lagen om beräkning av strafftid m.m. på verkställighet utanför anstalt enligt denna lag skall den

dömde föreläggas att påbörja verkställigheten i sin bostad en viss dag. Strafftiden skall räknas från den dagen. Vid tillämpning av bestämmelsen om nåd i 13 § lagen om beräkning av strafftid m.m. på sådan verkställighet skall sista dag vara den dag verkställigheten skall påbörjas. Bestämmelsen i 25 § samma lag om sammanläggning av strafftider skall inte tillämpas under verkställigheten utanför anstalt, om det sammanlagda straffet därvid kommer att överstiga tre månader.

Av 15 § första stycket tredje meningen nedan framgår att övervakningsnämnden i visst fall skall fastställa hur många dagar av fängelsestraffet. som verkställts utanför anstalt.

14 § Beslutet om verkställighet utanför anstalt skall upphävas, om den elektroniska kontroll som avses i 3 § annat än tillfälligt blir omöjlig att upprätthålla. Vistelse på sjukhus eller därmed jämförlig inrättning skall dock inte föranleda upphävande av beslut om verkställighet utanför anstalt.

Beslut om verkställighet utanför anstalt skall upphävas om den dömde

1. åsidosätter vad som åligger honom enligt denna lag eller enligt en föreskrift som meddelats med stöd av lagen och det som ligger honom till last inte är av mindre betydelse,

2. begär att så skall ske,

3. inte följer föreläggandet att påbörja verkställigheten eller, när verkställigheten skall påbörjas, är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt av någon annan anledning än för verkställighet av det straff som beslutet avser eller

4. innan verkställigheten har påbörjats, antingen döms på nytt till fängelse eller får villkorligt medgiven frihet förverkad enligt 26 kap. 19 § eller 34 kap. 4 § brottsbalken på sådan tid att han skall undergå fängelse i mer än tre månader.

16 § Uppkommer fråga om att upphäva beslut om verkställighet utanför anstalt, får den frivårdsmyndighet som leder verkställigheten bestämma att beslutet tills vidare inte skall gälla. Frivårdsmyndighetens beslut gäller omedelbart. Övervakningsnämnden skall senast den första arbetsdagen efter den dag då ett sådant beslut meddelades pröva om det skall bestå. Fastställer inte nämnden beslutet inom den tiden, upphör det att gälla.

I fall då beslut om verkställighet utanför anstalt tills vidare inte skall gälla skall övervakningsnämnden skyndsamt ta upp frågan om upphävande av beslutet till slutlig prövning.

Beslut enligt denna paragraf får inte meddelas efter den fastställda dagen för strafftidens slut.

17 § Om övervakningsnämnden bestämmer att beslutet om verkställighet utanför anstalt skall upphävas eller om det bestäms att beslutet tills vidare inte skall gälla, skall den dömde, om verkställigheten har påbörjats, föras till en kriminaivårdsanstalt för fortsatt verk-

ställighet av fängelsestraffet. Polismyndigheten i den ort där den dömde vistas skall förpassa honom till en sådan anstalt.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömde avviker, får polismyndigheten förelägga honom att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom dit.

18 a § Frågor som avses i 15 och 16 §§ prövas av den övervakningsnämnd inom vars verksamhetsområde den frivårdsmyndighet som leder verkställigheten är verksam. Om det finns särskilda skäl, får även en annan övervakningsnämnd pröva sådana frågor.

19 §[2] Övervakningsnämndens beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte annat förordnas.

Den dömde får hos Kriminalvårdsnämnden överklaga ett beslut som fattats av en övervakningsnämnd enligt denna lag.

Kriminalvårdsnämndens beslut får inte överklagas.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1994 och upphör att gälla vid utgången av år 1998. Lagen skall dock även därefter tillämpas på verkställighet utanför anstalt som pågår eller om vilken beslut föreligger när lagen upphör att gälla. En ansökan enligt 9 § första stycket som har gjorts innan lagen upphört att gälla skall prövas enligt lagen. Beslutas det i sådant fall om verkställighet utanför anstalt skall lagen fortsätta att tillämpas på denna verkställighet.

Denna lag träder i kraft, i fråga om 4 § och punkt 1 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna den 1 augusti 1996, samt i övrigt den 1 januari 1997.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Fredrik Wersäll
(Justitiedepartementet)

[2] Ändringen innebär att första stycket upphävs.